

ΣΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ ΤΟΥ ΦΕΙΔΙΟΥ

Tο ημερόπαρο, όταν τα Πυρηναϊά άρχιζουν να σκεπάζωνται από το χιόνι, οι θροκοί άφινουν τα βουνά του Μπεάρη μαζί με τα κοπάδια, το υπομονετικό γέρικο γαϊδούρι τους και το καλδ μαλλιαρό συγκλήτους. Αποχαιρετούνε γυναίκες και παιδιά καθετώνονται τραγουδώντας πρόσι τούς κάμπους του Αντούρη, διπο το χόρτο είνε πάντα παπούς ο πλιός πάστα ζωογόνος.

Μόλις φτάσουν στα κάτω χωριά, οι θροκοί συμφωνούν άμεσως για τη θροκή με τούς έπιστάτες. Ή αφήσουν αύτοι τα κοπάδια έλευθερα για θροκία στα γητήματα, θά δώσουν και κατοικία και τροφή στο θροκό κι' αύτος, γι' άντλασμα, αφίνει την κοπτιά στα λειθάρια, παρασχύει ένα μέρος από το γάλα, σταχίχει μερικά ζευγάρια θλαχούκατος γιατί την οικογένεια των ινοκούρη και διό χοντρά μπατανίες για την κυρά. Αύτη η συμφωνία κρατεί έως την έποχη που θα σπέρουν την άρπαστοι, δηλαδή όως τις άρχες του Μάρη. Αύτη την έποχη τα πρόστατα δείχνουν ανησυχία, οι γάιδαροι φωνάζεις άνυπομόνους κι' δι σκύλους κυττάτεις με πάο ψυλιστερά μάτια κατά τις μακρινές κορφές των Πυρηναίων: Είνι οι καρόπις του γουρισμού. Κάθε χωριό, κάτω στον κάμπο, έχει τούς ίδιους θροκούς κάθε χρόνο. Έπτος πειού διπον πεθάνη κανένας κι' έρθει την άλλη χρονιά ο γιούς του. Θά πάρει μάσις κι' αύτος πάλι στο λειθάριο που πήγαιναν χρόνια ο πατέρας του.

"Ετσι λοιπόν, κατά τις άρχες του Οκτωβρη, μιά ώμορφη κοπέλλα του κάμπου, την ώρα που μάζευε κατασταν μπροστά σ' έναν δάπτορα σπιτι, είδε να πλησιάζει ένα μεγάλο κοπάδι, μ" ξενα δυνατό γάιδαρο μπροστά.

"Ε! άρχοτσιάστα! Ης φώνας! Ένας θροκός, μικρόδωμος, που με δυσκολία φαινόταν πιάνω απ' το ζω, μη έξερεις κατά πού τεφτει τον Ριψέρα;

"Έδω είνε, θροκέ, άποκριθηκε η κοπέλλα.

Θάπτεται ίως τό καταλάθιο τό κοπάδι μου ήρθε γραμμή έδω. Το λοιπόν, έγω που με θλέπεις είμι ο Πιερόν, δι γιούς του Μαθιόν, τού θροκού που έρχόταν κάθε χρόνο έδω. Μάς άφησε χρόνια το καλοκαίρι!...

-Πολύ καλά, Πιερόν, είπε με άπλοτητα ή νέα, "Έλα να σέ δόηγηνα κοπά στον πατέρα μου.

Δέχτηκαν καί το γιού μέτούς δρούς που φιλοξενούσαν τόν πατέρα, καί τα πρόστια σάρχισαν να θροκουν τό γνωριμό τους λειθάδι.

Ο Πιερόν ήταν ένα χαροτωμένο τοσπανόπουλο. Κοντούλης καί μελαχρινός, είλεψε φωνή δόλδρου. Ήταν μιά γαράδαν' άκούνια κανείς τά τραγουδιά του. Δέν θα ήταν άκοντα είκοσι χρονών κι' ήξερε ένα σωρό διασκεδαστικές ιστορίες, που δάσεζαν πολύ στήν κόρη του έπιστάτη, τήν ώμορφη Μαρία.

Κάθε θράδιο, ύστερη από τό δεῖπνο, ή Μαρία με το σπισμένο γέλιο και τα δόλγουκα μάτια, άνωμονούσε πότε ν' άρχισε ο θροκός της παράδενες ιστορίες του γιατί τα οποιειά καί τα φωτάσωματα, τις μάγισσες και τά έξορκια. Τής άρεγε άκομα κι' διπον τής διηγούταν κάτι γιατί τό κοπάδι του ή γιατί η ζωή στα θουνά. Είγε θρή πολύ τού γουνότου της την καλοδουλεμένη δικέλη που τής γάρισε στη γιορτή του Αγίου Μαρίνου ο θροκός. Το γαλάπι που τής πρόσθετε τά Χριστούγενναν καί πιο πολύ τήν ένθυσισας τό τετράπαχο άρνι που τής έσφερε στα γεννεθλία της, διπο έλεισε τα δεκάφετα της χρόνια.

Γι' αύτό, με μεγάλη τού λόγη δι Πιερόν είδη ένα θράδιο απόρα λουλουδάκια σε μιά κερασιά. "Εφτάνε ή διονισι. Τά πρόστια σάρχιζαν ένα θελάζουν δάμνησα κι' ο γάιδαρος, σηκώνοντας ψηλά τό κεφάλι, τέντων τά μακρά ωλεύοντας άστιά του κατά τά μέρη πού τού πρόσθιμεναν, πέρα, ψηλά στήν κορυφή τού Οσσά...

-Ο θεός μαζύ σου, Μαρία! είπε ο θροκός χαιρετώντας τήν νέα κατά τό συνήθειο τού τόπου. Πρέπει να γυρίσα στό χωριό. Ή Μαρία έγινε λίγο τό κεφάλι της κι' έγινε κατακόκκινη. Τότε δι Πιερόν, πήρε τά δάργυλα της στό γέρη του και κυττάζοντας χάιμα, τά ξυλοπέντηλο του, τής ψιθύσισε:

-Μαρία, άν τυχών έχεις και σύ τά ίδια αδιθμήτα για μένα, μέτα μπορούσαμε να παντευδούμε την διονισι, πού μάς έρχεται. Έγω ή' άγνωστο πολύ και θεβέλλα νά σέ πάω πέσα, στό χωριό, κοντά στή μάνη μου, πού θά ο' άγνωστη σάνα δάληθην της κόρη. Βέβαια, δεν έμαστε πλούσιοι, δάλατά-έδη ή φωνή τού θροκού έγινε πολύ χαμηλότερη-έρω γά τόν τρόπο νά κάνω πλού-

σια κείνην πού θ' άγνωστα...

-Τί θά της έκπιες, Πιερόν; ρώτησε περίεργη ή Μαρία σηκώνοντας έπιτέλους τά μάτια της.

-Θά υσού τό πώ έξενα, "Έγω έναν θείο, πού ήταν άλλοτε φτωχός κι' αύτος σάν και μάς, Τώρα άγοράζει ένα σπίτι κάθε χρόνο κι' ούτης στην πατικό του "Ένας δόλας πάλι χωριστός μου ήταν υπόρετης κι' δύμας σημερα δρισκεται με πολλές χιλιάδες κ. ή γυναίκα του έχει τά πιό ώμορφα παιδιά μέσα στό χωριό.

-Πί σημασία έχουν δή αυτά, Πιερόν;

-"Εγους κ' οι δύο απάνω τους τό πουκάμισο τού φειδιού... Αύτο τους έφερε τύχη.

-Φέρουν τύχη τό πουκάμισο τού φειδιού;

-"Οχι κάθε φειδιού... Ένως έδινος πού τό ξέρω έγω.

-Και γιατί δέν έχεις και σύ απάνω σου,

-"Α! γιά νά φέρη άποτελεσμα, πρέπει νά τώχης απάνω σου, χωρις νά τό έρεις. Πρέπει κάποιος δάλος νά τό έθαλη, νά τό κρυψή κάπου, μέσα στα ρούχα σου. Σ τό θειό μου τού τόρραψε κρυψή ή θειά μου, στό ζωνάρι, χωρις νά ξέρη εκείνος τίποτα, και τού υπέρτει τό τόρραψε ή γυναίκα του, μιά νύχτας καθώς κοιμάταν, χωρις διδύλιο νά τήν κατατάσσει...

'Η Μαρία δεν τολμούσε νά χαμογελάσῃ μ' αύτά τα λόγια τού νεαρού θροκού, γιατί πίστευε η ίδια στά μάγια και στά έργκια, πού κάνουν ή γρήγεις στή χάσι και στή γέμισι τού φεγγαριού.

-Σ κέψου λοιπόν, αν θέλεις, τά λόγια μου, Μαρία, κι' θεός μαζί σου, τής είπε θ θοσκός.

-Στο καλό, Πιερόν... ψωμύρισε μέ συγκίνηση ή νέα.

'Ο καιρός ήταν δύορφος, οι κάμποι γεμάτοι δρόμονια, ή μηλιές έρικιναν τά λουλούδια τους πάνω στό δλοπάρισμα χορτάρι. Αρκετή άρων, ή Μαρία παρακολουθούσε τό κοπάδι πού έφευγε, πού θροκό πού γυρνούσε κάθε τόσο και τήν άποχαιρετούσε με τό χέρι, ώστου δεν διέκρινε πειά τίποτα άναμεσα στή γαλάζια πάχνη τών θουνών.

"Όταν γύρισε πάλι στή θροκή ή Πιερόν τό φινόπωρο, δέν ξανατίκρυσε τήν ίδια λάμψη μέσα στά μεγάλα μάτια τής Μαρίας.

Τά κορίτσιας τού κάμπου, όπως θέβασι και τά κορίτσια τού θουνού, προτιμούν πάντα ένα ψηλό, γερό παλληκάρι, πού κερδίζει διακόσια φράγκα το μήνα σε μιά πόλι, παρότι είν' άδυντα διοσκορούσο πού πολλή ζωγαρίζει μονάχα στά πουκάμισο τών φειδιδών.

"Ετοι κ' ή Μαρία, ή, κδον τού έπιστάτη, είχε άρραβωνα ικανοτή τό καλοκάρι, ή Μαρία παρακολουθούσε τό ποτάπι πού έπιστάτη και τήν άρωσε έπιστάτη κι' έδηνεισα τόν πελώριο Ζοζέφ, πού ήταν άμαξδης σ'ένα πλου-

σιόσπιτο στό Μπορντά.

Τά τραγουδία τού Πιερόν ήτανε θλιβερά αύτό τό χειμώνα. Ό θροκός δύμας ήτανε πολύ καλό παρασκευή στην άρωση τό καλοκάρι, πρόσφερε και πάλι ράρια δώρα στήν κόρη τού έπιστάτη και γαιρετούσε με ιεγένεια τόν πελώριο Ζοζέφ, τόν επιστάτη τό θροκόντας πού έπιστάτη και τήν άρωση τό ποτάπι σε μιά διάκοσια φράγκα το μήνα σε μιά πόλι, παρότι είν' άδυντα διοσκορούσο πού πολλή ζωγαρίζει μονάχα στά πουκάμισο τών φειδιδών.

Δέν μπορούσε διώμα πειά δι Πιερόν νά έλη τής πρόσχαρες ή τίς φωταστικές ιστορίες του τίς νύχτες, ούτε κ' είχε δρέσει νά σάρωσε τά κάστανα και τά γλυκά πού τούδινε ή Μαρία. Καθόταν παράμερα και κύπτατε τή Μαρία κι' θύτερα, σηκώνοντας ψηλά τό κεφάλι, τέντων τά μακρά ωλεύοντας άστιά του κατά τά μέρη πού τού πρόσθιμεναν, πέρα, ψηλά στήν κορυφή τού Οσσά...

* * *

"Εφτάσεις ή μέρα τού γάμου τής Μαρίας. Τό πρωί αύτό δι Πιερόν είδη ένα στενόμακρη δριά κοντά στό ρυάκι... Πήρε μιά

πέτρα, τή σκότωσε και σέ λίνο υπήρε στό σπίτι τής νύφης.

-Τί κάνεις έκει, παλληκόσκιο!

-Η θάνατος τό θροκόντας τό θροποντά, τό θωνάριοντα κοστούμι, πού έμπιπε αύτή τήν φωνή.

-Θά μου πούς τί θέλεις έδω μέσα; Ξαναφωνάςε.

Ο Πιερόν τάχασε. Κάτι πόρφατας άστόσσο κι' έκρουψε μέσα στήν τοέπι του, κατί σάν θελόντα και κύπτατε κοκκινίζοντας τό

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

—ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΜΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟ

Τό τελευταίο μηνιαίο στατιστικό δελτίο τής Γενικής Στατιστικής για πρεσβεια τής Ελλάδος, μάζα δίνει μια πλήρη είκονα της καταστάσεως και κινήσεως τοῦ πληθυσμού, τῆς τουριστικῆς κινήσεως τοῦ έξωτερικού και έξωτερικού έμπορου μας, τῆς βιομηχανίκης—γεωργικής και κτηνοτροφικής διασπορέως τῆς χώρας, τῶν δημοσίων οικονομικῶν μας, τῆς ίγγεινής τοῦ τόπου κλπ.

Τό στατιστικά δεδομένα, πού άφορούν τό γενικό έμποριο τής Ελλάδος, παρουσιάζουν έξωτερικό ένδιαφέρον, δλλάσ εἰναι ἀδυνατον, δυστυχός, νά παρατεθοῦν στο σένον χώρα, πού διαθέτει ή οικονομική σελίδα μας. Περιοριζόμεθα λοιπόν νά καταγράψουμε μόνο, ἀπό τούς σχετικούς στατιστικούς πίνακες τοῦ έξωγενικού έμπορου μας, τά προϊόντα, πού έξαγει ή χώρα μας και τά χώρες στις οποίες καταναλώσουν κυρίως αὐτά.

Ἐπει τοι διο ει δη (λεμνία, πορτοκαλία) έξαγουμεν στή Νοτιοσλαβία, Γερμανία, Ιταλία, Μεγάλη Βρεττανία, Ρουμανία, Κάτω Χώρες κλπ.

Νω πά στα φύλα και έξαγουμεν στήν Αίγυπτο, στήν Αύστρια, στή Γερμανία κλπ.

Συν κα στή Νοτιοσλαβία, Ιταλία και μικρές ποσότητες σε ψέλλες χώρες.

Σταφίδα Κορινθιακή στή Γερμανία, Ήνωμένες Πολιτείες, Μεγάλη Βρεττανία, Κάτω Χώρες και σε διάφορα διάλλα Κράτη.

γαμπρό.

Ἐνα χοντρό φόρεμα τής Μαρίας θριακόταν περιμένο χάρω. Φαινεται πώς αύτού θα είχε φάει διοσκόρη, γιατι στάθηκε μποροτά για τό το κρύψη.

Γρεμίουν από δῶ, παληλωποδύτη! τοῦ φώναξε διο Ζοζέφ.

Δε, έκλεψα! φώναξε τρέμοντας διο διοσκόρη. Σοῦ δόκιζουαι, δει έκλεψα!

Τί ζητούμες τότε δῶ μέσα; Θά μου άποκριθής,

Ο βρούκος κύταζε σαστισμένος τόν άρρενωναστικό τής Μαρίας.

Σέ ρωτώ τό θήρεις νά κάνης μέσα δῶ, τοῦ είπε πάλι άπειλητικός διο άμαρξας;

Δεν μπορώ νά σου τό πῶ, άποκριθήκε διο Πιερρόν. Όχι, δεν μπορω...

Τότε διο Ζοζέφ βλέποντας τό διοσκόρη νά τρέψη μπροστά του, δρήκε τήν εύκαιρια νά κάνη τόν παληλησρά. Τότε άπραξε απ' τό λαμπραν και τόν πέταξε έξω με τίς κλωτσάεις.

—Είναι από δῶ, ληπτή! Παληλοκέφτη! τοῦ φώναξε κι' άμεινας έτρεξε νά τό πη στή ματήτη του.

Η Μαρία, ντυμένη με τό δόλιευκο νυφικό τής έτρεξε άμεινας στό διουμάτιο τής. Βρήκε τό έμραμι τίς άνοιγκό, τό χοιούδι έκεινο φέρμεις, ξεδιπλώμενο, ριχμένο κάτω, κι' έγινε κατακίτοιτη. Δέν μπορούσα νά πιστέψη στά μάτια της. Πήρε στά χέρια της τό φόρεμα, τό έξτασε και τότε, κάτω απ' τή φόδρα, δρήκε μιά μισοπέλιμενη χνιροφτισαμένη ραφή. Τήν έμπλωσε μέντολία και δρήκε μέσα ένα χαρτάκι και μέσα στό χαρτί ένα πράγμα μαυριδέρο. στενόμαρκο, λεπτό: ένα πουκάμισο σειδιό!... Τότε δη Μαρία έγινε άκων πό κίτων κι' ένα διάκρι έλαψη στά μάτια της. Ακούμπτης τό φόρεμα σ'ένα κάθισμα, έκρινε κρυφά τό γύρο τοῦ σπιτιού, νά μη τήν ιδούμενος και πήγε στή μάντρα. Ο διοσκόρη τήν κύταζε σαστισμένος, έτσι ντυμένη με τά νυφικά της, άναμεινα στά πρόδοτά του. Εκείνη τοῦ πήρε τά γέρια και τάσσωσε με τουφέροττα, χωρίς νά πού πή λέξι!

—Τό διοσκόρη! μουριούρισε διο διοσκόρη.. Κρίμα!.. “Θελά νά τό κρύψω, χωρίς νά έσσε διο κανείς. Τώρα, τήν έχασε τή δύναμι του. Φεύγω μάστιψε. Ο θεός μαζύ σου, Μαρία. Ο θεός μαζύ σου, παληλά μου άγαπτο!..

07-180	72	10-520 1/45	77
6423	22	259	29
32	15	29	22
50	7%	29	22
		Συνολικό	22

Σταφίδα Σουλτανίνα και ροζακί στή Γερμανία, Μεγάλη Βρεττανία, Ιταλία, Κάτω Χώρες κλπ.

Α μύγδαλα στή Αίγυπτο, Ρωσία, Ρουμανία.

Χαρούπια στή Γαλλία, Αγγλία, Γερμανία κλπ.

Καπνό (οε φύλλα) έξαγουμε στή Γερμανία, στή Ηνωμένες Πολιτείες, στήν Αύστρια, στή Γαλλία, στή Κάτω Χώρες, στή Ρωσία κλπ.

Έλης έξαγουμε στήν Αίγυπτο, Βουλγαρία, Αμερική και Ρουμανία.

Πυρηνέλα στή στή Αίγυπτο, στή Ηνωμένες Πολιτείες κλπ.

Κονιάκ στήν Αίγυπτο και Αλβανία.

Δέρματα στά σάκατέργα στή Γαλλία, Νοτιοασία, Ιταλία και σ' άλλες χώρες.

Μαστιχά έξαγουμε στή Γερμανία, Βέλγιο κλπ.

Μαγνησίτη (λευκόλιθο) άφρυκτοι έξαγουμε στή Γερμανία, Μεγάλη Βρεττανία κλπ.

Μαγνησίτη πεφρυγμένη στή Γαλλία, Μεγάλη Βρεττανία κλπ.

Συγκράτηση στήν Αίγυπτο, στή Γαλλία, Τουρκία κλπ.

Σύδροποιτην στή Γερμανία, Ιταλία κλπ.

Χημικό διπλάσιο μαστά στή Αίγυπτο (τά τρία τέταρτα τής συνολικής έξαγωγής), στή Μεγάλη Βρεττανία κλπ.

Σ απούντα στή Αίγυπτο (τά τρία τέταρτα τής συνολικής έξαγωγής), Κύπρο, Ρουμανία κλπ.

Τάπητησ από μαστά στή Ελλεστία, Μεγάλη Βρεττανία, Ιταλία κλπ.

ΑΙ ΝΑΥΛΩΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Η Εποπορική και ιαυτική διπτροσωπεία τοῦ Πειραιώς άνεκοντασ, διτή μέσα στούς διώτη πρώτους μήνας τοῦ τρέχ. έτους, ένωλωσε στόν Πειραιά για τίς Ρωσικές μεταφορές 227 Ελληνικά φορτηγά 926.193 τόνων φορτίου, διτή μινούλκης τιμής 598.506 λιρών, ένω κατά τό μάτιστοχο χρονικό διάστημα τοῦ περασμένου έτους είχε νωλώσει μόνιν 178 πλοία μας, χωρητικότητας 486.656 τόνων, διτή 448.207 λιρών.

Ἐξ αλλού, στόν Πειραιά και τό Λονδίνον, νωλώθηκαν για τίς Ρωσικές μεταφορές μέσα στό ίδιο χρονικό διάστημα 279 φορτηγά μας, χωρητικότητας 1.257.800 τόνων, διτή 695.094 λιρών, ένω πέσουι είχαν νωλώθη μόνιν 210 φορτηγά μας, Ι.Ε. 346 τόνων, διτή 519.161 λιρών.

Δηλαδή, η φετινές νωλώσεις Ελληνικών πλοίων από τή Ε.Σ. Δ. είναι άνωτερες από τίς νωλώσεις τοῦ αιτιωτόγου πριούσιν άντη πλοίου δικτυάσητού κατά 69 πλοία 309.254 τόνων και 175.533 λιρές.

—ΟΙ ΝΟΣΤΑΓΟΙ

“Ακριβή ίδεαν μάς δίδιν έπισης τό προαναφερθέν δελτίον και γιά τούς εις τήν ζένη έγκατεστέμενους “Ελληνας, σί όποιοι είντε παλινοστούν, είντε έρχονται στήν “Ελλάδα ώς νοσταγίας έπικεπτώνται.”

“Ετοι, κατά τό χρόνο ικό διάστημα — Μαρτίου τού 1934 ήλθαν στήν πατρίδα τους, άμογενείς από τίς Ινδίες, τήν Ιαπωνία, τήν Περσία, τήν Αβύσσηνα, τή Κορινθία, τή Σουδάν, τή Αργεντινή, τή Βραζιλία, τόν Παναμά, τή Μεξικό, τή Χιλή, τήν Ανταρκτική, τή Νέα Ζηλανδία, από διέτος τής Εύρωπας χώρας, από τήν Τριπολίτεια, τήν Αίγυπτο, τό Μαρόκο, τήν Τίνινθα, τή Συρία, τήν Τουρκία, τά Δωδεκάνησα και τήν Κύπρο.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΕΓΑΝΑΚΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΔΟΞΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΛΕΑΚΑ 7 (Τηλέφ. 21-419)

Επικεφαλής : ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ. (Καποία ή Χαλκίδη)

Οροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

• Εσωτερικό δί' θείος Αρχ. 200 ΙΙ • Εξωτερικό διαλλάρια δι' Εξωτερικός • 100 ΙΙ • Αυτερικής Κογκρέτης έπιπλα συλλογή σελίνια 30 Κατά ποσούσα και τό χρηματικά έμβασματα δέοντα στήν πατέρων πρόσωπον τού έπιπλου ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ Λέκα 7 Τηλ. Επάσποντος Φόρου Αρχ. 4.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ τού ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ :

• Έναν Αμερικες διάδικτην έγγραφην συνδρομητήν και διά την παλινοστούντα έγκατεστέμενην παρό την κ. K. Kalafatopoulos, και την Elisabethville, Congo Belge, δέοντα ν' απευθύνεται στην ένδιαφερόμενον.